

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 441/20
22.4.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Зоран Чанковић, адвокат из Београда, улица Капетан Мишина број 2-а, против туженог ВВ, из ..., чији је пуномоћник Љубиша Радојичић, адвокат из Лазаревца, улица Краља Петра Првог број 50, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Лазаревцу П 412/19 од 12.11.2019. године, у седници одржаној 22.4.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П 412/19 од 12.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 412/19 од 12.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете за противзаконито уловљену дивљач плати износ од 1.000.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.4.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име трошкова парничног поступка износ од 140.850,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка није тражио ни определио.

Испитујући првостепену пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13 и 55/14, 87/2018 и 18/2020), Апелациони суд је нашао да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Супротно наводима из жалбе туженог, првостепени суд није учинио повреду поступка из тачке 12. ове законске одредбе, јер је за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге, изрека пресуде је разумљива и постоји сагласност између онога што се у разлозима пресуде наводи са садржином изведених доказа.

У првостепеном поступку утврђено је да је тужилац ВВ (у овом поступку саслушаном у својству сведока), као ловцу, дана 21.4.2017. године издао дозволу за лов са стручним пратиоцем - туженим која је важила за 23.4.2017. године. Тужени је рано ујутру дана 23.04.2017.године, око 5,30 часова дошао до ловне кућице која се налази у атару села Бистрица, из возила узео свој карабин, упутио се ка месту лова и на ливади која се налазила испред њега пуцао и оборио срндаћа, који је побегао у шуму, након чега се тужени кретао до места где је срндаћ пао и затим вратио на чеку. Око 7,50 часова сведоци ВВ и ГГ су заједно са туженим кренули ка месту одстрела. Описани догађај су видели сведоци ДД и ЂЂ који су пратили туженог због постојања анонимне пријаве. Њих петорица су отишли до места где је срндаћ пао, претходно тражећи да тужени и сведок ВВ испразне оружје, што су и учинили. Када су пронашли срндаћа тражили су од туженог да као стручно лице постави маркице на тело срндаћа, што је обавеза, на шта је тужени одговорио да маркице нису код њега, већ у његовим колима, па је по налогу ловочувара кренуо за маркице у правцу својих кола, али се вратио наводећи да не зна да ли су маркице код њега или код ВВ у колима. Ловочувари су наложили да се трофеј донесе у просторије тужиоца и када су добили тога дана информацију од управника ловишта да одстрел није пријављен од стране стручног пратиоца, те када су обавестили ловног инспектора о догађају, по његовом налогу су сачинили извештај о догађају истог дана и поднели одговарајуће пријаве ПС Лазаревац и ОЈТ. Код тужиоца је спроведен дисциплински поступак у којем су тужени и сведок ВВ, који је мењао свој исказ у погледу тога чији је трофеј и ко је извршио уплату таксе, навели да је тужени извршио одстрел срндаћа.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, првостепени суд је закључио да постоји одговорност туженог за насталу штету коју кориснику ловишта плаћају грађани и правна лица за противзаконито уловљену дивљач или на други начин уништену дивљач, у смислу члана 1. Правилника о висини штете за противзаконито уловљену дивљач или на други начин уништену дивљач, при чему је одредбом члана 2. предвиђена висина штете за ловостајем заштићену дивљач од 100 до 149,99 СИС поена, који су утврђени у оцењивачком листу од 25.4.2017. године у висини од 117,45 СИС поена.

Како се ради о срндаћу мужјаку који има трофеј и оцењен је од стране комисије тужиоца са наведеним бројем поена, на основу одредби члана 14. и 34. Правилника о газдовању ловиштем АА ... број 33-2/14 од 27.2.2014. године, одлучио је као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

Чињенично стање је потпуно и правилно утврђено и оно се наводима жалбе не доводи у сумњу. Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима, које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП-а. Разлоге које је за своје чињенично-правни закључак дао првостепени суд у свему, као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд као другостепени.

Жалбеним наводима туженог нису доведени у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде. Иако тужени у жалби наводи да пресуду побија из свих разлога предвиђених чланом 373. став 1. ЗПП-а, он у ствари жалбеним наводима оспорава утврђено чињенично стање и без успеха излаже своје виђење веродостојности изведених доказа и правилности утврђења битних чињеница.

Нису основани жалбени наводи туженог којима се врши анализа исказа сведока и осталих изведених доказа и на свој начин интерпретира чињенично стање у погледу испуњености услова за накнаду штете од стране тужиоца. Првостепени суд је правилно применио одредбу члана 8. ЗПП-а, којом је прописано да суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Овом одредбом установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и суду препуштено да изврши њихову савесну и брижљиву оцену и да према специфичностима конкретног случаја и резултатима конкретног истраживања, слободно и без формалних ограничења цени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама. Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе извести ради утврђивања битних чињеница (члан 228. у вези са чланом 313. и 319. став 1. ЗПП). Приликом извођења доказа и утврђивања битних чињеница првостепени суд је правилно применио и одредбе чланова 7. став 1, 228, 231 и 314 ЗПП-а којим је регулисано правило о терету доказивања по коме је свака странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којима оспорава наводе и доказе противника. Стога је неоснован жалбени навод о постојању битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1 у вези са чланом 8 ЗПП-а.

На тачно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право, када је одлучивао о основу и висини постављеног тужбеног захтева.

Ловостајем заштићене врсти дивљачи су дефинисане чланом 4 тачка 23 Закона о дивљачи и ловству ("Службени гласник РС" број 18/10 и 95/18- други закон) као заштићене врсте дивљачи, које су сагласно члану 20 став 1 тачка 2 и ставом четири дефинисане као ловне врсте дивљачи које се заштићују забраном лова у одређеном периоду (ловостај) ;

Одредбом члана 10 Правилника о газдовању ловиштем АА донетом на основу члана 65 Закона о дивљачи и ловству, са којим одредбама је тужени као стручни пратилац и члан АА морао бити упознат и поштовати њихову примену приликом свог ангажовања у својству стручног пратиоца, прописано је да се ловостајем заштићена дивљач може ловити искључиво у складу са планским документом у туристичком или узгојном лову, при чему узгојни одстрел врше лица која обављају стручне и ловочуварске послове у ловишту, а може и заинтересовани ловац, али искључиво у пратњи стручног пратиоца, који је одговоран за стручну процену дивљачи приликом узгојног лова, а да се само изузетно ловостајем заштићена дивљач може ловити и у случајевима предвиђеним Законом о дивљачи и ловству (члан 23, 68 и 69).

Одредбом члана 63. став 1. Закона о дивљачи и ловству , прописано је да је овлашћено лице корисника ловишта дужно да на прописаном обрасцу, у складу са планским документом и својим актом, изда дозволу за лов крупне дивљачи на име ловца, односно дозволу за групни лов дивљих свиња на име вође групе. Одредбом члана 69 став 1 наведеног закона прописано је да се дивљач може ловити без одобрења само у случају када од дивљачи наступи непосредна опасност по живот и здравље људи или непосредна угроженост имовине правних и физичких лица, у ком случају лов без одобрења у случају из става 1. овог члана организује и врши корисник ловишта на чијој територији је наступила непосредна опасност по живот и здравље људи или непосредна угроженост имовине правних и физичких лица, који је дужан да одмах по извршеном лову из става 2. овог члана дивљачи обавести ловног инспектора и надлежну ветеринарску службу ради ветеринарско-санитарног прегледа уловљене дивљачи.

Одредбом члана 91 став 1 Закона о дивљачи и ловству, прописано је да правно, односно физичко лице које лови ловостајем заштићену дивљач супротно одредбама овог закона или на други начин уништава ловостајем заштићену дивљач, ловне и ловно-техничке објекте, ознаке граница или на други начин чини штету, одговорно је за незаконит лов и насталу штету и дужно је да штету надокнади кориснику ловишта.

Одредбама члана 14 став 1 Правилника о газдовању ловиштем “АА” ..., прописано је да се стручни пратилац обезбеђује за сваког ловца у појединачном лову, сваку групу ловаца у групном лову и да послове стручних пратиоца у лову врше службена лица која обављају послове стручне и ловочуварске службе у ловишту.

Одредбом члана 1 Правилника о висини штете за противзаконито уловљену дивљач или на други начин уништену дивљач (“Службени гласник РС” број 60/06), прописано је да се овим правилником прописује висина штете коју кориснику ловишта плаћају грађани и правна лица за противзаконито уловљену дивљач или на други начин уништену дивљач.

Одредбом члана 2 Правилника о висини штете за противзаконито

уловљену дивљач или на други начин уништену дивљач, између осталог, прописано је да висина штете из члана 1. овог правилника износи, и то за срндаћа-мужјака, када има трофеј (роговље) од 100,00 до 149,99 СИС поена 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду цитиране одредбе, као и утврђено чињенично стање, пре свега чињеницу да је 23.4.2017. године тужени као физичко лице, без дозволе за лов, дакле противно одредбама цитираног закона, устрелио срндаћа у ловишту тужиоца, по оцени Апелационог суда, правилан је закључак првостепеног суда да постоји одговорност туженог за учињену штету тужиоцу за противзаконито уловљену дивљач, због чега је дужан да тужиоцу накнади штету у висини прописаној наведеним правилником, у складу са цитираним одредбама Закона о дивљачи и ловству и одредбама Правилника о газдовању ловиштем "АА" ... од 27.2.2014. године.

Неосновани су жалбени наводи туженог којима оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања и доводи у питање у чему се састоји противзаконит лов туженог. Наиме, првостепени суд је правилно оценио изведене доказе, појединачно и у међусобној вези и на основу резултата целокупног поступка, у смислу члана 8. Закона о парничном поступку, дао јасне разлоге које чињенице сматра утврђеним. Оваквим наводима се не доводи у питање правилност чињеничног стања, имајући у виду да из стања у списима, пре свега изведених писаних доказа, као и саслушања туженог и сведока, јасно произлази да је тужени као стручни пратилац, а не ловац, устрелио срндаћа, што представља незаконит лов, сходно одредбама Закона о дивљачи и ловству, као и Правилника о газдовању ловиштем "АА" ..., што је на јасан и недвосмислен начин изложено и у образложењу побијане пресуде.

Код овако утврђеног чињеничног стања од значаја за утврђивање грађанскоправне одговорности туженог према тужиоцу сагласно цитираним законским одредбама и Правилнику као интерном акту тужиоца чији је члан био тужени, балистичко вештачење које је предложено од стране туженог, како би се утврдило да ли је тужени из свог оружја одстрелио срндаћа, не би било сврсисходно, већ би само представљало неефикасно вођење поступка, посебно имајући у виду да је у конкретном случају реч о грађанскоправној одговорности, док се у погледу кривичне одговорности води поступак пред кривичним судом, те је првостепени суд правилно одлучио када је одбио предлог за извођење наведеног доказа.

Такође, неосновани су жалбени наводи туженог да су искази сведока ловочувара ЂЂ и ДД контрадикторни и нису потврђени материјалним доказима, будући да из образложења првостепене пресуде и стања у списима несумњиво произлази да су искази наведених сведока у складу са изведеним писаним доказима, пре свега решењем тужиоца од 8.6.2017. године којим је ВВ након дисциплинског поступка искључен из ловачког удружења "АА" ...

Нису основани ни жалбени наводи да је првостепени суд погрешно

протумачио одредбу члана 91 Закона о Закона о дивљачи и ловству, јер се у конкретном случају одговорност туженог не заснива на лову ван ловостаја већ лову без дозволе супротно одредбама члана 23, 68 и 69 наведеног закона, односно противно члану 10 Правилника о газдовању ловиштем "АА".

Без утицаја на правилност побијане одлуке су и жалбени наводи којима тужени оспорава одлуку о досуђеној законској камати, с обзиром да је 23.4.2017. године дан настанка штете, од када се обавеза накнаде штете сматра доспелом у складу са одредбом члана 186 ЗОО-а. Ово стога што је висина штете за уништеног срндаћа цитираним Правилником била одређена на дан настанка штете, а није се утврђивала у току поступка вештачењем нити је одређена према ценама у време доношења судске одлуке, применом члана 189 став 2 ЗОО-а, па је ожалбена одлука и у наведеном делу правилна, у складу са одредбама члана 186. и 277. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" број 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, "Службени лист СРЈ" број 31/93 и "Службени лист СЦГ" број 1/2003 и „Службени гласник РС“ број 18/2020).

Првостепени суд је ценио и остале наводе жалбе, али налази да исти нису од утицаја и да не би допринели доношењу другачије, за туженог повољније одлуке, па их стога не образлаже.

На основу изложеног, а како се ни осталим наводима жалбе којима се напада оцена доказа и понавља све што је истицано током првостепеног поступка, правилност и законитост побијане пресуде не доводе у сумњу, то је Апелациони суд одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом чланова 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку и важеће Адвокатске тарифе, у време доношења одлуке о трошковима поступка, као и Таксене тарифе у време настанка таксене обавезе.

Са свега изложеног, на основу члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић